

สรุป

คำพิพากษาอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๙๓-๑๖๙๔/๒๕๕๘

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๒๓-๒๐๒๔/๒๕๕๙ พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด
บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)
บริษัทพิภยประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ผู้ร้อง
ผู้คัดค้านที่ ๑
ผู้คัดค้านที่ ๒

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐, ๕๑

คดีทั้งสองสำนวนศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียกพนักงานอัยการผู้ร้องทั้งสอง
สำนวนว่า ผู้ร้อง และเรียกบริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) กับบริษัทพิภยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
ผู้คัดค้านทั้งสองสำนวนว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒

ผู้ร้องทั้งสองสำนวนยื่นคำร้องขอเป็นทำนองเดียวกันว่า สำนักงาน ป.ง. ได้รับรายงานการทำธุรกรรม
จากบริษัทหลักทรัพย์ธนชาติ จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยรายนายสายฟ้า เกษมดี
ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ง. ได้ตรวจสอบประวัติอาชญากรแล้วพบว่า นายสายฟ้ากับพวกได้ร่วมกัน
ชิงทรัพย์จากรถขนเงินของบริษัทกรุงเทพเซอร์เว็กซ์ จำกัด และนำเงินที่ได้จากการชิงทรัพย์ไปซื้อหุ้นผ่านบริษัท
หลักทรัพย์ธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๐๙๒๔๒๖-๑ ได้แก่ หุ้นบริษัทบ้านปู จำกัด (มหาชน)
จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคา ๑,๑๙๐,๐๐๐ บาท และหุ้นบริษัทโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
จำนวน ๓,๐๐๐ หุ้น ราคา ๒๕๔,๒๕๐ บาท กับเงินหลักประกันในบัญชี (ชื่อชาย) หลักทรัพย์ดังกล่าว
ชื่อบัญชีนายสายฟ้า เกษมดี จำนวน ๒๐๓,๕๒๙.๒๙ บาท และเงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
สาขาสองชั้น เลขที่บัญชี ๑๕๖-๕-๒๕๗๒๖-๖ ชื่อบัญชีนายสายฟ้า เกษมดี จำนวนเงิน ๕๕,๔๑๓.๖๖ บาท
เลขอาชญากร ป.ง. จึงส่งเรื่องให้ผู้ร้องพิจารณา ผู้ร้องพิจารณาแล้ว เห็นว่า พยานหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่
รวบรวมมานั้นเป็นที่เชื่อได้ว่านายสายฟ้ากับพวกเป็นผู้มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานลัก
ทรัพย์ ชิงทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา อันมีลักษณะเป็นปกติธุระ และทรัพย์สินที่ยึดไว้เป็นทรัพย์สินที่
เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวอันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้คำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามบัญชีทรัพย์สิน
ท้ายคำร้องพร้อมดอกผลของทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านทั้งสองสำนวนยื่นคำคัดค้านขอให้คุ้มครองสิทธิ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ทรัพย์สินจำนวน ๔ รายการ ของนายสายฟ้า เกษมดี พร้อมดอกผล
ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง
ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนของผู้คัดค้านทั้งสองให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์

ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นอุทธรณ์ว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้ว่าจ้างบริษัทกรุงเทพ เซอร์เว็กซ์ จำกัด ให้บริการขนส่งทรัพย์สินมีค่าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และผู้ตัดค้ำทั้งสองเป็นผู้รับประกันภัยสำหรับเงินไว้จากบริษัทกรุงเทพ เซอร์เว็กซ์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ให้บริการขนส่ง ต่อมาวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ นายสายฟ้าฯ กับพวกได้ร่วมกันชิงทรัพย์เงินขณะที่พนักงานขนเงินบริษัทกรุงเทพ เซอร์เว็กซ์ จำกัด กำลังขนย้ายจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาเทสโก้ โลตัส สาขาบางปะอิน ได้เงินไป ๑๕,๕๙๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรภาค ๑ สืบทราบและจับกุมนายสายฟ้าฯ และติดตามยึดเงินคืนได้ ๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ยังไม่ได้คืน ๘,๙๙๐,๐๐๐ บาท พนักงานอัยการยื่นฟ้องนายสายฟ้าฯ กับนายวีระจักร เจริญชัยวัชร เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๒๖๕, ๒๖๘, ๒๘๙(๗) ประกอบมาตรา ๘๐, ๓๓๙ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๔๐ ตรี, ๓๗๑ ๓๗๖ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคหนึ่ง, ๗๒ ทวิ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๔๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วตามคดีหมายเลขดำที่ ๕๘๑๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕๒/๒๕๕๖ บริษัทกรุงเทพ เซอร์เว็กซ์ จำกัด จึงได้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๕,๕๙๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และผู้ตัดค้ำทั้งสองชำระค่าเสียหายให้แก่บริษัทกรุงเทพ เซอร์เว็กซ์ จำกัด ผู้ตัดค้ำที่ ๑ ชำระเงิน ๖,๕๗๓,๐๐๐ บาท ผู้ตัดค้ำที่ ๒ ชำระเงิน ๒,๘๑๗,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ตัดค้ำทั้งสองได้เป็นโจทก์ฟ้องนายสายฟ้าฯ และนายวีระจักรเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ต่อศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๖,๒๙๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ตัดค้ำที่ ๑ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน ๒,๖๙๗,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ตัดค้ำที่ ๒ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ พร้อมทั้งให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ทั้งสอง และคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้ว

ในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ บริษัทหลักทรัพย์ธนาชาติ จำกัด (มหาชน) มีหนังสือนำเสนอรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (ปง. ๑-๐๓) แจ้งเลขอาชญากรรม ปง. ว่า การทำธุรกรรมของนายสายฟ้าฯ มูลค่าธุรกรรม ๑,๘๗๖,๔๑๑.๗๗ บาท มีการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ นายสายฟ้าฯ ได้ปล้นรถขนเงินบริษัทกรุงเทพ เซอร์เว็กซ์ จำกัด และได้ให้ปากคำแก่เจ้าพนักงานตำรวจว่านำเงินที่ได้จากการปล้นดังกล่าวมาซื้อหุ้นที่บริษัทหลักทรัพย์ ธนาชาติ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานายสายฟ้าฯ ได้โทรศัพท์จากเรือนจำว่า มีความประสงค์จะขายหุ้นทั้งหมดที่อยู่บริษัทที่ประชุมคณะกรรมการธุรกรรมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๖ มีมติมอบหมายให้เลขอาชญากรรม ปง. ดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินของนายสายฟ้าฯ กับพวกและมีมติให้อายัดทรัพย์สินของนายสายฟ้าฯ กับพวกไว้ชั่วคราวคือ หุ้นบริษัทบ้านปู จำกัด (มหาชน) และหุ้นบริษัทโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน) ที่ซื้อผ่านบริษัทธนาชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๐๙๒๔๒๖-๑ จำนวน ๔๐,๐๐๐ หุ้น ราคา ๑,๑๙๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๓,๐๐๐ หุ้น ราคา ๒๕๔,๒๕๐ บาท กับเงินหลักประกันบัญชีหลักทรัพย์ดังกล่าวซื้อบัญชี นายสายฟ้าฯ เกษมุดิ จำนวนเงิน ๒๐๓,๕๒๙.๒๙ บาท และเงินฝากในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาคลองจั่น เลขที่บัญชี ๑๕๖-๕-๒๕๗๒๖-๖ ชื่อบัญชีนายสายฟ้าฯ เกษมุดิ จำนวนเงิน ๕๕,๔๑๓.๖๖ บาท

มีกำหนดไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการธุรกรรมมีมติ ต่อมาเลขาธิการ ปปง. ได้ส่งเรื่องให้ผู้ร้อง
พิจารณาผู้ร้องพิจารณาแล้วมีมติยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มีประเด็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านทั้งสองว่า ผู้คัดค้านทั้งสองเป็นผู้รับโอนหรือ
ผู้รับประโยชน์โดยสุจริตและมีค่าตอบแทนหรือได้มาโดยสุจริตตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีสิทธิยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินพิพาททั้ง ๔ รายการ
หรือไม่

ศาลอุทธรณ์พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า “ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตาม
มาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า (๑) ตนเป็นเจ้าของที่
แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ (๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริต
และมีค่าตอบแทนหรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกฏลสาธารณะ
เมื่อได้ความว่าทรัพย์สินที่ถูกชิงทรัพย์มาเติมเป็นของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ตกลงมอบหมายให้
บริษัทกรุงเทพเซอร์วิซ จำกัด เป็นผู้ขนส่ง แต่ผู้คัดค้านทั้งสองเป็นผู้รับประกันภัยที่ได้ซื้อใช้ค่าสินไหมทดแทน
แล้วได้รับช่วงสิทธิมาจากบริษัทกรุงเทพเซอร์วิซ จำกัด อีกทอดหนึ่ง เช่นนี้ ผู้คัดค้านทั้งสองจึงไม่ใช่เจ้าของ
ที่แท้จริงในทรัพย์สินพิพาท ทั้งการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยก็มิใช่การรับโอนหรือรับประโยชน์
ในทรัพย์สินพิพาททั้ง ๔ รายการ ที่ผู้ร้องร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้คัดค้านทั้งสองจึงไม่มีสิทธิยื่นคำ
ร้องขอให้คุ้มครองสิทธิตามมาตรา ๕๐ ดังกล่าว

ส่วนที่ผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์ในทำนองว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เป็นเจ้าของที่แท้จริง
ในทรัพย์สินพิพาทนั้น ศาลอุทธรณ์พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า การที่นายสายฟ้าฯ นำเงินที่ได้จากการชิงทรัพย์
ไปซื้อหุ้นบริษัทบ้านปู จำกัด (มหาชน) หุ้นบริษัทโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน) และฝากเงินเป็น
หลักประกันบัญชีหลักทรัพย์ดังกล่าว รวมทั้งฝากเงินในบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาคลองจั่น
เป็นการนำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานไปจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนสภาพ ดังนั้น
ทรัพย์สินพิพาททั้ง ๔ รายการ ดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใดๆ
อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน ที่ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของ
แผ่นดินได้ หากใช่เป็นเงินของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ดังที่ผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์ต่อผู้ไม่ ธนาคาร
กรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน) จึงมิใช่เจ้าของที่แท้จริงในทรัพย์สินพิพาท ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ทรัพย์สินพิพาททั้ง
๔ รายการ ตกเป็นของแผ่นดินนั้น ศาลอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้คัดค้านทั้งสองฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน